

SEMICENTENARUL GREVEI GENERALE DIN OCTOMBRIE 1920 A MUNCITORILOR DIN ROMÂNIA

Creșterea vertiginoasă a avântului revoluționar în vara anului 1920, ilustrată prin numeroasele greve și demonstrații ale proletariatului din România, au determinat Consiliul General al Partidului Socialist, la cererea organizațiilor socialiste și sindicale, să ia măsuri pentru pregătirea Grevei generale pe țară.

Memoriul înaintat la 11 octombrie 1920 guvernului cuprindea principalele doleanțe ale muncitorimii: respectarea dreptului de organizare a oamenilor muncii, recunoașterea delegaților și consiliilor muncitorești, retragerea armatei din fabrici, suspendarea aplicării legii antigreviste, desființarea stării de asediu și a cenzurii, sporirea salariului, respectarea zilei de muncă de 8 ore.

Declararea Grevei generale la 20 octombrie, ca urmare a apelului Partidului Socialist și Comisiei Generale a Sindicatelor, a fost rezultatul refuzului guvernului de a satisface aceste revendicări ale maselor muncitoare din România.

Deși măsurile represive au fost deosebit de violente, greva a durat în general pînă la 23 octombrie, în unele întreprinderi și localități prelungindu-se pînă la sfîrșitul primei decade a lunii noiembrie 1920.

Greva generală a fost cea mai amplă și mai combativă acțiune cunoscută pînă atunci în istoria mișcării muncitorești din România. Ea a oferit proletariatului român învățăminte prețioase și, în primul rînd, a arătat necesitatea transformării Partidului Socialist în Partid Comunist, care să organizeze lupta maselor în vederea răsturnării de la putere a claselor exploatare.